

Advent 2. vasárnapja

2015. december 6.

IRGALMASSÁG

Az irgalmas szamaritánus

(LK 10,25-37)

25Egy törvénytudó felállt, hogy próbára tegye. „Mester – szólította meg –, mit tegyek, hogy eljussak az örök életre?” 26Meggörgette tőle: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?” 27Így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” 28„Helyesen feleltél. Tégy így, és élni fogsz!” – válaszolta neki. 29De az igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „Kit tekintsek felebarátomnak?” 30Erre Jézus átvette a szót: „Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. 31Történetesen egy pap tartott lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. 32Ugyanígy közeledett egy levita is. Láta, de továbbment. 33Végül egy szamariainak is arra vitt az útja. Amikor meglátta, megesejt rajta a szíve. 34Odament hozzá, olajat és bort öntött a sebeire és bekötözte, magát az embert pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. 35Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél, visszatérve megadom neked. 36Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?” 37„Aki irgalmas szívű volt iránta” – felelte. Jézus így folytatta: „Menj és tégy te is hasonlóképpen.”

Egzegézés

Nem véletlen az Igehely választása, hisz egy olyan fontos isteni tulajdonsággal foglalkozik, amely a következő egyházi év jubileumi témáját is meghatározza. Az irgalmas samaritánus története a szükségét szenvedők iránti irgalomról szól.

Gondoljuk csak végig egy napunkat, mennyi olyan felebaráttal találkozunk, akiknek segítségre lenne szükségük és mi – valljuk meg őszintén – sok esetben csak magunkkal, és sajátos kis problémáinkkal foglalkozunk. Nem engedünk a magunk idejéből egy percet sem más embertársunkra, önzőkké válunk. Hiányzik belőlünk az empátia, az együtt érzés és így hiányzik az irgalomra való hajlandóságunk is.

Sokszor tehetnénk fel a kérdést magunknak, hogy mi le tudunk-e hajolni a szükségét szenvedő társunkhoz; tudunk-e irgalmas lenni vele?

Melyik szereplő lennék én? ... a pap..... vagy a levita... vagy tudok én is irgalmas samaritánus lenni?

Ferenc pápa amikor a „Misericordie vultus” (Az Irgalmasság arca) kezdetű bullájában meghirdette az egyházi év témájának az irgalmasságot, akkor az irgalmasság fogalmát több szempontból is vizsgálta. Egyrészt isteni tulajdonságként jellemezte, amely nem gyengeséget, hanem sokkal inkább hatalmat jelent. A végső és legnagyobb isteni tett az irgalmasság, amellyel az Isten az emberek elé siet. Ugyanakkor alapvető törvény, amely minden emberben megvan, aki őszintén tud tekinteni felebarátjára. Jézus pedig maga az Atya Irgalmasságának Arca.

Beszélgetős befőtt

A beszélgetős befőtt egy kommunikáció-serkentő játék.

A kivágott cetliket (11 kérdés) tedd bele egy üvegbe! A fiatalok kihúznak egy cetlit és a cetlin lévő kérdésre válaszolnak. Minden fiatal két társának még felteheti a cetlijén lévő kérdést és ők is válaszolnak rá.

Az üveget tetszés szerint díszítheted, ráírhatod, hogy „beszélgetős befőtt”!

Kérdések

Mondj 5 dolgot, amit szeretsz magadban!

Mondj 5 dolgot, amit szeretsz az egyik társadban!

Mi a legjobb abban, hogy te vagy te?

Mit vinnél magaddal egy lakatlan szigetre?

Mi volt a legviccesebb dolog, amit valaha álmodtál?

Ha szomorú vagy, mi az, ami mindig fel tud vidítani?

Mi volt a kedvenc családi programod ebben az évben?

Mi volt a mai napod fénypontja?

Ha cserélhetnél valakivel egy napra, ki lenne az és miért?

Melyik a kedvenc évszakod? Miért?

Mit gondolsz, mi a Te küldetésed?

Történet

Irgalmasan büntetni

Egy barátnőm, aki egy kisgyermeket fogadott örökbe, mesélte a következő történetet:

Olyan tehetetlennek éreztem magam! A kisfiú, nem sokkal azután, hogy hozzánk került, ollóval belevágott a szoknyámba, széttépkedte a családi fényképeket, szinte kereste az alkalmat, hogy rosszaságot tegyen, és kihívóan, összeszorított szemmel nézett rám, vajon mit teszek vele ezután. Mintha tudta volna, mivel okoz nekem nagy fájdalmat, újra és újra próbára tette a türelmemet. Sokszor bármit mondtam, látszólag nem hatott rá, a szép szót meg se hallotta. Néha úgy éreztem, csak a pofonok segítenek, meg kell ütnöm, hogy figyeljen rám. Persze tudtam, hogy veréssel csak pillanatnyi sikert érhetek el, a szívében annyi fájdalom van, amit ki kellene szeretgetni belőle. Mélyen megsajnáltam ezt a kisgyereket: Istenem, mi mindenen mehetett keresztül! Hányszor megbánhatták, ütlegették, megalázták, sohasem érezhette magát biztonságban. És a haragot felváltotta bennem a részvét, az együttérzés. Amikor valami rosszat csinált, pl. széttépte a könyvet, amit olvastam, már nem éreztem haragot, inkább őszinte szánalmat, melléguggoltam, megfogtam a kezét, és valami ilyet mondtam: Nem tépheted szét a könyvem. Sajnálom, hogy

nem tudom többet olvasni. De tudom, most nehéz neked. Itt vagy nálunk, és nem tudod elhinni, hogy mi nem viszünk vissza téged. Nagyon örülök, hogy a gyermekünk lettél és szeretetünk téged. Te is örülsz annak, hogy nálunk vagy? Ekkor az eddig ökölbe szorított kis keze kiengedett, megfogta az enyémet és bólintott. A kisleány továbbra is nagyon sok rosszaságot csinált. Egyetlen módon tudtam haragomat legyőzni, két erősebb, mélyebb érzés segítségével: a részvétellel és az irgalommal. Az igazi szánalom kioltja a harag tüzét, és egész szívünkkel, agyunkkal kutatjuk, mivel segíthetnénk neki, hogy tudjon, akarjon jó lenni. A vágy, hogy segítsünk, olyan erős, hogy eszünkbe juttatja, mit kell tennünk. A kisleány szép lassan elfogadta a családjában kialakult szabályokat, és mára többnyire kedves, kiegyensúlyozott gyerek. Általa tanultam meg saját gyermekeim neveltlenségeit, szófogadatlanságát is kezelni. Amikor ilyen esetben feltődül bennem a harag, úgy kezelem, mint egy veszélyre figyelmeztető piros lámpát, ami jelzi, hogy álljak le. Próbálok megkeresni az okát, mi válthatta ki belőle az engedetlenséget: a kicsinél az esetleg elveszített cumi, a bilire szoktatás, a másikonál óvodai veszekedés, a nagyobbakonál nehéz nap az iskolában, vagy nem jutott rá idő stb. Ha az együttérzés felül tud kerekedni bennem, ami persze sokszor nem sikerül, könnyebben megtalálom a módját, mivel lehet jóvá tenni a hibát, vagy hogyan büntessem, hogy a büntetés valódi célját betöltsse, hogy segítsen neki jónak lenni, jól tenni.

Gondold végig!

Te hogyan gyakorlod az irgalmasságot?

Tudsz-e türelemmel, szeretettel fordulni a másikon a nehéz helyzetekben is?

Recept

Diós-narancsos szaloncukor

Elkészítési idő

30 perc a töltelék + 1 nap pihentetés + 20 perc a kimártás

Hozzávalók 20 darabhoz

80 g darált dió	1,5 db narancs reszelt héja
40 g kókuszreszelék	1,5 ek narancslé
190 g mazsola	1,5 csapott teáskanál őrölt kardamom/fahéj

Bevonathoz

15-20 dkg 53 %-os étcsokoládé

Elkészítés

1. A mazsolákat válogassuk át, szedjük ki belőle a szárakat, majd öntsünk rá forró vizet és így tegyük félre.
2. Egy nagyobb tálba mérjük bele a kókuszreszeléket, a darált diót, kardamomot/fahéjat.
3. Reszeljük bele a narancsok héját, és adjuk hozzá a narancslevet is.
4. A mazsolát szűrjük le és botmixerrel pürésítsük.
5. Majd ezt is adjuk a többi hozzávalóhoz.
6. Alaposan keverjük össze.
7. A tenyerünkben formázzunk belőle egyforma méretű szaloncukor alakokat.
8. Majd tegyük őket egy szilikonos sütőpapírral fedett tálcára és tegyük őket hűvös helyre - de ne hűtőbe - egy napra szikkadni.
9. Az egy nap elteltével olvasszuk meg a csokoládét vízgőz fölött. Ha túl sűrű, kevés étolajjal hígíthatjuk.
10. Mártsuk ki őket a megolvasztott étcsokoládében és a papírra visszatéve hagyjuk megkötni a csokoládét rajtuk.

Kézműveskedés

Karácsonyi üdvözlőlap

Szükséges eszközök, alapanyagok (az üdvözlőlap fajtájának megfelelően):

Papírok (színes papír, csomagolópapír)	Karácsonyi matrica
Karton (színes, mintás)	Gyöngyök, flitter
Olló	Gombok
Vonalzó	Szalagok
Színes tollak	Zsákanyag
Ceruza	Sablonok
Ragasztó	

Először is döntsük el a képeslapunk nagyságát. Egy A4-es kartonpapírból készíthetünk 1, 2, vagy 4 félbehajtott kártyát vagy 3,4,6 vagy 8 képeslapot. A félbehajtott kártyák előnye, hogy megállnak egy polcon, a képeslapokat viszont csipesszel egy madzagra, fára lehet rögzíteni. Dekorálás előtt a kartonlapokat hajtsuk félbe vagy vágjuk a kívánt méretre. A kartonpapír (vagy akármi más kártyának szánt alapanyag) legyen meglehetősen vastag, ugyanakkor hajtható.

Egyszerű dekorálási módszerek

Matricák: Karácsonyi matricákkal dekoráljuk ízlésesen a lapokat. Matricákkal alkotunk motívumokat is (pl. csillagot vagy gömböt).

Textúrák: Érdekes kártyákat készíthetünk pl. textilekből, selyemzsinórokból, hullámpapírból, csomagolópapírból kivágott figurákkal. Alkalmazhatunk sablonokat, vagy egyszerűen egy ollót. Könnyen tudunk 3D hatást kelteni vastag anyagok vagy vatta, zsebkendő, krepp papír, kéztörlő darabokkal, csíkok ragasztóba, illetve festékbe való mártásával.

Díszek: A kártyánkat végül ékesíthetjük tollakkal, flitterrel, gombokkal, szalagokkal.

Játék

Nem lát, nem hall, nem beszél

Résztevők száma: 10-25 fő

Résztevők életkora: 10 - felső korhatár nincs

Játékidő: 15-20 perc

Helyigény: terem (pl. tornaterem, vagy aula)

Kellékigény: Szembekötő kendők (csapatonként egy) és kisebb tárgyak, amiket eldughatunk (szintén csapatonként egy)

Játék menete:

Ebben a gyakorlatban a Kereső (az a csapattag, akinek be van kötve a szeme) egy tárgyat kell, hogy megtaláljon, amit a facilitátor helyezett el a játéktéren. Minden csapatnak megvan a saját megkeresendő tárgya, más csapat tárgyát nem szabad elvenni, vagy más helyre tenni. Az Irányítókat ültessük le egy vonalban a fal mellett, vagy székeken, a játéktér szélén, úgy, hogy a játéktér felé nézzenek. A Vezetőt kérjük meg, hogy üljön szembe az Irányítókkal, kb. 2-3 méterre tőlük, a Keresőt pedig állítsuk a Vezető mögé a játéktérre. A feladat során a Vezető az egyetlen személy, aki utasításokat adhat a bekötött szemű keresőnek. Azonban a Vezető az Irányítók felé fordulva ül, így nem látja azt, hogy a facilitátor hova dugta / helyezte a megkeresendő tárgyat, illetve, hogy mit csinál a Kereső. Ezért a Vezetőnek az Irányítókra kell hagyatkoznia, mert csak ők látják ezt a két fontos dolgot. Az Irányítók viszont nem beszélhetnek - csak nonverbális jelzéseket adhatnak a Vezetőnek. A Vezető megpróbálja értelmezni ezeket a jelzéseket és ennek alapján utasításokat adni a Keresőnek. A cél, hogy a csapat együtt dolgozzon úgy, hogy segítsék a Keresőt megtalálni, és magához venni az eldugott tárgyat.

A játék befejezése, lezárása: Az a csapat nyer, akinél a kereső először megtalálja a csapat saját megkeresendő tárgyát.

